

findes, at der virkelig deri er givet alle Grundbestemmelser for Driftsplanen. Jeg har i denne Henseende lang Tids Erfaring at paaberaabe mig; thi det Selvsamme, som nu tilfugtes ved dette Lovforslag, eller noget lignende, har der været andraget paa af Generaltoldkammeret, men det er faldet ud af den høitærede Lands- thingsmands Grindring. Det skete, medens endnu dette høitærede Medlem selv var Medlem af Hs. Majestæt den høifalige Konges Geheimestatsraad. Det første Foredrag, som fra Generaltoldkammerets eller den daværende Bestyrelsesgreens Side fandt Sted i Geheimestatsraadet, — jeg erindrer ikke, om det var Generaltoldkammeret, fra hvem det skete, eller om det var fra en Commission, der var nedsat til denne Sags Ordning, men jeg troer dog at erindre, at det var Generaltoldkammeret, som foredrog Hs. Majestæt det endelige Resultat, hvortil den Commission var kommen, som blev nedsat som Følge af Resolutionen af 1835, for at gjøre Forslag til Sagens Udførelsesmaade, — dette Foredrag indeholdt Forslag til nogle Controlbestemmelser, og det blev dengang bestemt, at disse Controlbestemmelser istedetfor at emanere som formelig Lov eller Placat skulde optages i selve Bevillingerne, saaledes at Optageffen heraf skulde være en Betingelse for, at en Landbrænderibevilling kunde blive udstedt. Referatet af disse Controlbestemmelser, hvortil jeg før sigtede, naar jeg sagde, at de vare beregnede paa en oprindelig Driftsplan, og som, da den ikke fandt Bifald i Geheimestatsraadet, blev omredigeret saaledes, at det blev en Bessatning efter Tid, — dette Referat kan det høitærede Medlem ikke erindre at være sket i Geheimestatsraadet, fordi det var, inden det høitærede Medlem indtraadte i Hs. Majestæts Geheimestatsraad. Derimod har Sagen senere, idetmindste eengang — og, om min Hukommelse ikke meget skulde skuffe mig, to Gange, men ialfald ganske vist idetmindste eengang — senere været paa Bane i Generaltoldkammeret, og Resultatet af disse Forhandlinger foreligger i Placaten af 1843, hvorved der skete en Indskrænkning i Henseende til det Døgnantal, som maatte staae Landbrænderierne til Raadighed, og for hvilket de skulde erlægge Afgift, nemlig fra 4 til 3 Døgn, naar

Hjælperedskaber brugtes. Jeg troer rigtignok at mindes, at Generaltoldkammeret ikke dristede sig til at gjøre en udtryffeligg Indstilling, om Driftsplanen, endsskøndt man i sine Præmisses udtryffeligg udtalte sig derfor. Jeg har dengang selv som Committeret skrevet Generaltoldkammerets Indstilling, saa at jeg forsaavidt er sikker paa, at min Hukommelse ikke svigter, at der fra Generaltoldkammerets Side med Styrke blev fremhævet, at Systemet var sandt og rigtigt; men, da Sagen for saa Aar siden, i 1839, ikke havde fundet allerhøieste Bifald, og man desuden ogsaa var underrettet om, at den høifalige Konge personlig havde Meget imod dette System, dristede man sig ikke til at andrage derpaa, og man indskrænkede sig derfor til den Forandring, som ogsaa fandt Allerhøieste Bifald, nemlig en Bessatning efter et kortere Tidsrum end 4 Døgn. Men engang senere — det er dog muligt, at jeg i denne Henseende skuffer mig, og at det var ved samme Leilighed, men jeg troer at mindes, at det var engang senere, — i alt Fald er det sikkert, at enten dengang eller ved en anden Leilighed, som jeg troer, i 1845, blev der fra Generaltoldkammeret andraget paa det Selvsamme, som det nu foreliggende Lovforslag gaaer ud paa, nemlig, at Hs. Majestæt vilde bifalde, at Landbrænderierne beskattedes efter Brændingen, og man var dengang, efter en lignende noiagtigg Undersøggelse af Landbrænderibevillingernes Indhold som den, jeg nu har maattet anstille med Hensyn til Loven af 7de Februar 1851, kommen til det Resultat, at, naar man blot fik Hs. Majestæts Allerhøieste Bemyndiggelse til, at de maatte beskattes for hver Brænding istedetfor efter Tid, saa vilde man, uden videre, at behøve at rykke frem med de altid for dem, der ikke ere noiere indviede i de specielle Forhold, affrakende Controlbestemmelser, som en udførligg fremsat Driftsplan kan tænkes at indeholde, have naaet det Resultat, man ønskede. Man opnaaede det imidlertid ikke; men ogsaa dengang var Generaltoldkammeret af samme Mening, som Finantsministeriet nu, at der ikke behøvedes fra Lovgivningens Side nogen mere udførligg Bestemmelse, for at gjennefføre det Hele, end den, der nu foreligger. Jeg er